

Vrelo Sv. Jovana - MakreĀjane 07.07.2011.

Autor Ljuba
Sunday, 10 July 2011
Poslednji put aĀ¼urirano Sunday, 10 July 2011

Vrelo Sv. Jovana 2011 Kck 07.07.2011. godine u Manastiru Svetog Jovana u ataru sela MakreĀjane, u Gori Mojsinjskoj u okviruĀ celodnevne manifestacije obeleĀ¼avanja rođjenja Sv. Jovana Krstitelja izveden jeĀ kulturno-umetniĀki program VRELO SVETOG JOVANA u zajedniĀkoj organizaciji MZ MakreĀjane, KUD-a *MLADOST* iz MakreĀjana, Crkvene opĀštine MakreĀjane i Kulturnog centra KruĀjevac. Akdemiški slikar Ā¼ivorad MilanoviĀt Maki je tom prilikom stareĀjini Manastira Sv. Jovan, ocu Jakovu uriĀio poklon sliku sa motivima Vrela Sv. Jovana i pokrenuo inicijativu za osnivanje likovne akademije u ovom ambijentu koji krepri telo i duĀju.

U programu su, pored Ālanova KUD-a *MLADOST* iz MakreĀjana i KUD-a iz Rutevca, koji su izveli deo iz svog bogatog repertora folklornih igara,Ā pesama i narodnih obiĀaja nastupiliĀ i kruĀjevaĀki pesnici: LjubiĀja Bata DjidiĀt, Veljko Stambolija Ljubodrag ObradoviĀt i Svetlana DjurdjeviĀt. Program, koji je vodila Jelena DjurdjeviĀt - organizator KCK, pratilo je viĀje stotina gledalaca, medju kojima su bili i predsednik SPS-a KruĀjevac Vladimir TasiĀt i zamenik gradonaĀelnika grada KruĀjevca Radoica MilosavljeviĀt.

Otac Jakov, pored Vrela Sv. Jovana

VRELO SVETOG JOVANA

skriven od zla
u gori Mojsinjskoj
oduvek blista
i donosi spokoj

za umorne hlad
za Āedne iskustvo
duĀji veĀnu mladost
telu novo Āuvstvo

sve vodu nekuda teku
misao srce ledi
a onda istekne u reku
koja koprenu izbledi

Ā iza gora leluja Morava
krivinama mir da razlije
nemire zauvek uspava
i proĀlost oku otkrije

osmesi posrebrili Ājumu
sloboda izgledima mladi
i prateĀti zvezdu svetu
usijane otkrovenjem hladi

skriven od zla
u gori Mojsinjskoj
zauvek blista
i donosi spokoj

(c) Ljubodrag ObradoviĀt

Rad akdemiškog slikara Ā¼ivorada MilanoviĀta Makija pored Vrela Sv. Jovana

Manastir Svetog Jovana u gori Mojsinjskoj u ataru sela MakreĀjane

Manastir Svetog Jovana u gori Mojsinjskoj u ataru sela MakreĀjane

IZVODI IZ MONOGRAFIJE *MANASTIR SVETOG JOVANA KRSTITELJA - MAKREĀ ANE*
koju je napisao Ljubodrag PetkoviĀ† (star 84 godine)

DanaĀjnja lokacija sela MakreĀjana potiĀe iz 19. veka sa blagim pomeranjem, sa padina Mojsinskih planina ka tokovima dveju reka, Rasine i zapadne Morave. A u nedrima Mojsinja selo, nije ostavljalo, ma koliko se pomeralo, svoje svetinje-crkve i Manastire, ostaĀje na istom mestu gde i potekoĀje. Neke su ostajale u ruĀjevinama da u tragovima prkose vremenu i istoriji, druge su se pak iz ruĀjevina i pepela podizale i ĀjireĀ†i svoja krila Āito im ih Bog podari, Āititile svoje vernike i sluge BoĀ¾je.

MeĀ' u ovim drugima je i Sveti Jovan Krstitelj, neraskidljivo vezan za selo MakreĀjane i njegove Ā¾itelje sa susedima.

Manastir Sveti Jovan iznedri Mojsinska planina u ataru sela MakreĀjana, nadkrili se Manastir nad selo sa severoistoĀne strane njegove da ga Āuva i Āititi: RastrgoĀje se teĀ¾aci MakreĀjana izmeĀ' u plodnih njiva i polja, reke Rasine i Morave Āito im fiziĀku hranu daju i Svetog Jovana Āito ih duhovno hrani i za Āudo na obe strane veoma veĀito stiĀ¾u.

Usred Ājume Mojsinske planine na 2-3 kilometra od sela MakreĀjana, a selo MakreĀjane se nalazi na Ājest kilometra od istoriskog KruĀjevca-grada Cara Lazara. Nalazi se manja zara van-dolina sa imenom Vodice. Dolina je okruĀ¾ena Ājumom i zaĀitiĀena od severnih i istoĀnih vetrova, otvorena samo prema zapadu, vidljiva samo iz vazduha, tu u zavetrini na suncu smestio se Manastir Sveti Jovan Krstitelj, na nadmorskoj visini 310 metara, na geografskoj duĀ¾ini 210 i 24', (dvadeset jedan stepen i dvadeset Āetiri minuta) na geografskoj Ājirini 430 i 3T (Āetrdeset tri stepena i trideset i sedam minuta).

Sveti Jovan nije zaboravljen veĀ† ga obnovi Āje i podigoĀje MakreĀjanci, moleĀ†i se za spas srpa kog naroda, za svoj opstanak, zdravlje i napredak. ĀEetiri su svetice danas delo njihovih ruku i blagodarja:

1. Crkva Sveta Nedelja - Ilija, izgraĀ'ena 1885. godine
2. Crkva Sveta Bogorodica
3. Crkva Svetog Pantelejmona
4. Manastir Sveti Jovan

O mestu gde se smestio Sveti Jovan Krstitelj, sama prostorija gde se ponosno ucnavila Crkva zove se Vodice, po bogatim izvorima hladne i zdrave vode koja umorne i iznemogle okrepljuje i osveĀ¾ava. Od sela MakreĀjana do Manastira Svetog Jovana stiĀ¾e se tvrdim makadamom koji vodi u dubinu Mojsinske planine.

Po nekim podacima, a i danas joĀi Ā¾ivim Ā¾iteljima, ova planina u 19. veku bila je mesto gde su Āobani napasali svoja stada. BaĀi na mestu gde je sada Crkva Sveti Jovan, okupljali su se Āobani i zabavljali raznim za ono vreme druĀtvenim igrama. Nedaleko od zaravni bile su kolibe -pojate sa stokom, a oko samih Vodica pruĀ¾ali su se voĀnjaci, vinogradi, njive i livade.

PoĀetkom dvadesetog veka dolazi do prvog svetskog rata koji je odveo i borce iz MakreĀjana, meĀ' u onima koji su ostali Ā¾ivi, bio je Soluna C MiloĀjeviĀ† Stanoje zvani (Bixara). Vratio se boleĀljivo, a posle svega preĀ¾ivljenog u ratu i sa poremeĀenim snom. I u snu, i na javi Āesto je razmiĀljao o Vodicama i kao da mu se Āinilo da tamo vidi Crkvu, a onog dana kad bi zbog svakodnevnih seoskih poslova proĀjao pored Vodica, on je noĀ†u sanjao da na tom mestu traĀ¾i Crkvu.

u Crkvi svete Nedelje, tada je bio svećenik pop Jevta Radisavljević. Stanoje mu se obratio sa molbom za savet Āita da radi. Isriao mu je koje ga misli i kakvi snovi progone. Svećenik Jevta mu je dao blagoslov i savet da potraži to Āito ga u mislima muai. Stanoje je ozaren svećenikovom podrškom, došao u Vodice i u blizini sadašnje Crkve, ispod obale na 5 do 7 metara udaljenosti, prevrćući kamenje pronašao je ostatke predhodne Crkve, polutruo krst drveni, kandilo i ikonu koja je bila pocepa na i nejasna. Na rašaićenom temelju, na jednom od kamena Stanoje je postavio ispod jednog klena, krst, kandilo i ikonu. Tu su Ljudi dolazili i palili sveće u prolazu ili o praznicima-Svecima. Tako je to mesto služilo kao Crkva-Bogomolja oko 1921. godine. Prostor oko tog mesta -Crkve bio je rasšaićen od bunja i drveća u veličini veće seoskog dvorišta, ulaz u Crkvu vodio je od glavnog puta niz jarugu, a izlaz je vodio-okrenut ka potoku Rakovac.

Negde oko 1930 godine, Crkva je premeštena zbog nepristupačnosti iznad obale gde se i danas nalazi današnja graevina.

Prvobitno je podignuta mala Crkvica, atmara (od drveta i blata-zemlje, na kamenu temelj) sa krovom od teramide, a unutra je imala potreban odgovarajući inventar, slike i ikone.

Prostor oko Crkve je ureen, ograen šaićanom ogradom i postavljena je kapija. Sada je to veće ličilo na pravu Crkvu sa portom.

u crkvi su se palile sveće za zdravlje i za pokoj duše, sada kada je Crkva ovako ureena, meštani sela Makrešana, a i okolnih sela pošeli su masovno da posećuju Crkvu, a posebno 7. jula po novom to jest 24. jula po starom kalendaru, kada Crkva slavi dan, rođenje Svetog Jovana Krstitelja, to je slava Crkve i toga dana se seće crkveni kola i bira kolaar za sledeću godinu. u to vreme, toga dana na dan 7. Juli službu su obavljale po dve kaluđerice, koje su dolazile iz manastira Svete Bogorodice, kao i pop Crkve iz Svete Nedelje.

Nešto kasnije uz crkvu je podignuta i graevina od kamena sa strane, pokrivena crepom, koja je služila kao pomoćna zgrada, ostava, a i za sklanjanje ljudi od kiše pri posetama.

Malo kasnije uz Crkvu podignut je i konak k veličine 6 h 12 metara, koji je imao veliku salu, malu kuhinju i ostavu, konak je bio graen akmara-kovanice, sa temeljom od kamena, pod od betona, a krov pokriven crepom, konak je spolja i unutra bio okrean.

Kada je konak bio završen, pripremljena je velika proslava, o kojoj su dugo pričali stariji ljudi. Posle službe u crkvi (koju je obavio pop Dragoslav Veljković) i napolju seenje slavskog kola i izabiran kolaar za iduću godinu, bilo je veselo, igralo se do uveće, harmonika je bio Rada Borin, Sida i Branko Aela su prodavali limunadu, a Livonja bombone, prisutnost je bila velika, došli su ljudi sa strane i okolnih sela.

Oko izgradnje Crkve, pomoćne zgrade i konaka najviše je bio angažovan i rukovodio poslovima ovek koji je i pronašao prva obeležja Crkve Milošević Stanoje. Njemu su pomagali meštani sela, majstori raznih profila oko izgradnje, a posebno njegov sin živadin, koji je u to vreme bio dobar zidar.

Stanoje Milošević je šiveo prilično dugo, na sreću našeg sela Makrešana, jer je za veru i pravoslavlje puno učinio, ro je 1887. god, a umro 1976. godine. Bio je oženjen, imao je troje dece: dva sina (Sandu i živadina i ćerku Dušanu), bio je pismen i pobožan ovek.

Posle napred navedenih radova oko crkve i radovanja zbog svega uraenog dolazi drugi svetski rat oemer za našu zemlju, Manastir Sveti Jovan i njegov prostor postaje utočiste za narod koji se sklanjao od neprijatelja, dalje od sela.

Kad se završio drugi svetski rat i naša domovina postala slobodna Manastir Sveti Jovan postaje još posećeniji. Na ime praznika Crkveni Sveti Jovan Krstitelj se poklapa sa državnim praznikom Srbije 7. juli koji je proglašen za dan ustanka u novoj Jugoslaviji. Tako je toga dana pošto se nije radilo Crkva Sveti Jovan bila masovno posećivana.

Ispostavilo se da je postojeća mala Crkva-atmara bila mala nedovoljna za posetioce (u njoj su mogli da stanu desetak ljudi) pa se ukazala potreba za izgradnjom veće Crkve. Opet Stanoje stupa u akciju. Sprema-peće ciglu za svoju kuću, i uz to za novu Crkvu izpeko je oko 7-8 hiljada cigli. Meštani sela Makrešana su mobom izvezli ciglu za Crkvu zaprećnim kolima (sve uz brdo volovima i kravama) koje su vukle kola, a ljudi podupirali i gurali kako bi pomogli, jer je uspon bio prilično veliki. Cigla je smeštena u pomoćnu zgradu da cigla ne pokisne, ali na žalost ona je ekala dosta dugo.

Posle drugog svetskog rata, svojom ličnom šeljom i od strane Crkvenih vlasti postavljen je kaluđer Lukijan, da brine o Manastiru-Crkvi Sveti Jovan. Deda Stanoje, Lukijan i predstavnici Manastira Sv. Bogorodice dogovore se da dovedu desetak majstora i iskopaju temelj za novu i veću Crkvu. Kaluđer Lukijan, je prikupio novac od ljudi iz sela na dobrovoljnoj osnovi. Majstore i običnu radnu snagu su seljaci takođe davali dobrovoljno. Radili su svi po nekom redosledu o emu je vodio naša Lukijan. taj Lukijan (Svetomir Pavlović) je u nedostatku novca prikupljenog za izgradnju, prodavao svoje njive da bi podmirio troškove oko izgradnje Crkve. Veliku zahvalnost dužuje

selo MakreÅ¡ane Lukijanu i Å¾iteljima sela.

Nova Crkva je sagrađena od tvrdog materijala, omalterisana i okređena. Unutrašnjost Crkve sređuju i ukrađavaju majstori, umetnici, a ikonostas su izradili Pavlović Miroslav i Cvetković Dragoslav entuzijasti umetnički nastrojani. Konstrukciju prozora i vrata izgradio je od gvođea Jovanović Milivoje, a staklo postavio Toma Miloradović-traksler. Svi su oni iz Makređana. Takođe su iz Makređana desetak majstora zidara koji su radili dobrovoljno na izgradnji Crkve. MAJSTORI:Urođević Å½ivko - zidar, Marković Svetomir, Milivojević Mile, Petković Timotije , Ognjanović Dragan 6.Milođević Å½ivadin. 7.Petković Dragoslav , Bilo je viđe desetina ljudi koji su radili kao obiđna radna snaga, na dobrovoljnoj osnovi kao pomođ.

Pored Crkve je preuređena i podeđena postojeđa sala sa nameđtajem, ona danas sluđi za proslave praznika i zt' dođek srpske nove godine i za proslavu Bođiđa, paljenja Badnjaka.

Zahvaljuđi deda Stanoju Milođeviću i Lukijanu, kaluđeru, selo Makređane je dobilo jođ jednu svoju Sveti cu.

Kada je deda Stanoje iznemogo-ostareo, obavezu oko đovanja i vođenja brige oko Manastira i Crkve Svetog Jovana, predao crkvenom odboru 1970. godine, a on se upokojio 1976. godine. Crkveni odbor sa kaluđerima koji su u manastiru, i danas brinu o njemu.

PREMA EVIDENCIJI KALUĐERI I OSTALI KOJI SU BILI U MANASTIRU

- - Jovan Vukojević (kaluđer) iz Makređana.
- - Pera agronom, penzioner, iz Kruđevca, nije mogao da đivi u gradu, dođao ovde u prirodu, imao stalne posete.
- - Lukijan, Svetomir Pavlović, kaluđer iz Makređana.
- - Povremeno i za vreme slavlja, dolazile su i Kaluđerice iz Bogorodice
- - Simeon, Nebođja Muđeka, Kaluđer, umro, sahranjen ovde u porti.
- - Jeromonah Jakov Simić, Kaluđer, dođo posle Simeona, koji je preuzeo upravu u manastiru i sada je ovde. Manastr i Crkva se do sada nalazila na privatnom zemljiđtu Radomira Davidoviđa, koje je on poklonio crkvi.

Za vreme boravka ovde oca Simeona u Manastiru Sv. Jovan od 1997. do 2009. godine, uz njegovo veliko zalaganje i trud, zapođeto je i stavljeno pod krov zdanje Manastirskog kona ka, po projektu preduzeđa za projektovanje "Gravit" koji je uradio projektant Zoran Marinković. Smrt je preduhtrila oca Simeona i omela u nameri da svoju zamisao privede kraju. Kaluđer Jakov Simić koji je u Manastiru od jula 2009. godine, otac Simeon uz pomođ crkvenog odbora, ali i dobrih ljudi, radi na daljem zavrđetku konaka, dovođenju struje i vode do objekta, kao i izgradnju odgovarajuđeg prilaza do Manastira.

napisao Ljubodrag Petković (star 84 godine)